

ROMÂNIA
JUDETUL SIBIU
CONSILIU LOCAL
ALMA

PROIECT DE HOTĂRÂRE NR.55/2024
privind împuternicirea primarului comunei Alma să reprezinte în justiție Consiliul
Local al Comunei Alma

Consiliul local al comunei Alma, județul Sibiu

Întrunit în ședința sa extraordinară de îndată a Consiliului Local Alma din data de 13.11.2024, Analizând Referatul de aprobare, proiectul de hotărâre inițiate de primarul comunei Alma precum și Raportul de specialitate al secretarului general al comunei Alma

Având în vedere:

- art.5, lit.m) și n), art.109, art.139 alin.(1), art.154 alin.(1) și alin.(6) și art.196 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

- Dosarul nr 1466/85/2024 aflat pe rolul Tribunalului Sibiu în cadrul căruia primarul comunei Alma a depus întâmpinare și excepția de neconstitucionalitate, dosarul având ca obiect - anulare act emis de autoritățile publice locale;

În temeiul prevederilor art.129 alin. (14), art 139 și art.196 alin.(1) lit."a" din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Local al comunei Alma
adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 - Consiliul Local al comunei Alma împuternicește Primarul Comunei Alma:

a) să reprezinte Consiliul Local al comunei Alma în procedura contencioasă, necontencioasă, arbitrală, execuțională, precum și în fața oricăror organe judiciare, autorități și instituții cu atribuții jurisdicționale;

b) să exercite întregul ansamblu de mijloace procesuale în vederea protecției drepturilor subiective, precum și pentru asanarea oricăror apărări, excepții de ordine publică sau privată, ori incidente procedurale, ce ar avea ca efect prejudicierea unității administrativ-teritoriale Comunei Alma.

Art.2/- Atribuția de reprezentare prevăzută la art.1 poate fi exercitată în numele Primarului comunei Alma de către un avocat angajat în condițiile legii.

Art.3/- (1) Consiliul Local al Comunei Alma își însușește întâmpinarea și excepția de neconstitucionalitate formulate și semnate de către Primarul Comunei Alma în **Dosarul nr. 1466/85/2024 aflat pe rolul Tribunalului Sibiu.**

(2) Întâmpinarea și excepția de neconstitucionalitate, se regăsesc în **Anexa nr. 1** și **anexa nr.2** la prezenta hotărâre.

Art.4/. Se împuternicește Primarul Comunei Alma să reprezinte Consiliul Local al Comunei Alma în fața Tribunalului Sibiu în **Dosarul 1466/85/2024** și să efectueze orice demersuri și alte activități de natură juridică în vederea apărării drepturilor subiective ale Consiliului Local al Comunei Alma.

Art.5 Cu aducere la îndeplinire a prezentei hotărâri se însărcinează primarul comunei Alma.

Alma la data de 08.11.2024

INITIATOR-PRIMAR,
Curecan Alexandru-Bazil

AVIZEAZA-SECRETAR GENERAL,
Lăpădat Lucia

TRIBUNALUL SIBIU*Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal***Dosar nr. 1466/85/2024**

NR.983/25.06.2024

Onorată instanță,

Subscrisul, **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ALMA**, cu sediul în Comuna Alma, strada Mihai Eminescu, nr. 226, jud. Sibiu,

Cu respect, formulăm prezenta

ÎNȚÂMPINARE*Prin care în contradictoriu cu*

- **Reclamanta INSTITUTIA PREFECTULUI - Județul SIBIU**, cu sediul în Municipiul Sibiu, strada Andrei Saguna, nr.10, județul Sibiu,

Vă solicităm în mod respectuos ca, în urma îndeplinirii legale a procedurii de citare și după administrarea probatoriului necesar în prezenta cauză, prin Hotărârea pe care o veți pronunța să dispuneți:

- I. Admiterea excepției excepției lipsei calității procesuale pasive a subscrisului - CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ALMA;**
- II. Respingerea ca neîntemeiată a Cererii de chemare în judecată formulată de către Institutia Prefectului - Județul Sibiu, cu consecința menținerii HCL nr. 75 și**
- III. 76/08.11.2023 ca temeinice și legale.**

*Având în vedere următoarele***CONSIDERENTE****I.Lipsa calitatii procesuale pasive a subscrisului**

În cele ce urmează reiterez faptul că, subscrisul nu va putea fi considerat depozitar al calității procesuale pasive în prezenta cauză.

Potrivit prevederilor art. 96 din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ „(1) Unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. (2) Unitățile administrativ-teritoriale, precum și subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de înregistrare fiscală și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie, precum și la unitățile bancare. (3) Unitățile

administrativ-teritoriale sunt titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii. Pe cale de consecință, în speta, calitatea procesuală pasivă îi aparține unității administrativ teritoriale Comuna Alma, iar nu Consiliului Local. Doar UAT Comuna Alma poate fi calificată drept subiect de drept cu patrimoniu propriu și capacitate juridică deplină. Consiliul local constituie o entitate fără personalitate juridică și, prin urmare, nu va putea fi parte în prezentul litigiu.

Potrivit art. 106 alin. (3) din OUG 57/2019 privind Codul administrativ „*Consiliile locale și primarii funcționează ca autorități ale administrației publice locale și rezolvă treburile publice din comune, orașe și municipii, în condițiile legii*”. De asemenea, autoritățile administrației publice din comune, orașe și municipii sunt consiliile locale, ca autorități deliberative, și primarii, ca autorități executive. În exercitarea atribuțiilor recunoscute prin lege, consiliile locale adoptă, hotărâri care se comunică în mod obligatoriu primarului localității și prefectului județului. Din punctul de vedere al naturii lor juridice, hotărârile consiliului local sunt acte administrative, cu caracter normativ sau individual.

Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ definește la art. 2 alin. 1 lit. b) noțiunea de autoritate publică drept „*orice organ de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public*”. Pe cale de consecință, consiliul local constituie doar un organ al unității administrativ teritoriale, o subdiviziune a acesteia. Acesta nu va avea calitate procesuală pasivă atâta timp cât va figura în mod singular și distinct în cadrul litigiului *pendinte*. Cu alte cuvinte, calitatea procesuală a consiliului local nu se poate manifesta în mod independent, în absența improcesurii UAT - ului ca și depozitar al personalității juridice. Mai exact, din perspectiva calității procesuale pasive prezintă relevanța personalitatea juridică a autorității publice fundamentată pe criteriul patrimoniului propriu. Pentru toate aceste considerente se impunea admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a subscrisului.

Doar UAT Comuna Alma poate fi calificată drept subiect de drept cu patrimoniu propriu și capacitate juridică deplină.

Consiliul Local constituie o entitate fără personalitate juridică și, prin urmare, nu va putea fi parte în prezentul litigiu.

II. Chestiuni preliminare

Cu titlu preliminar, reliefăm faptul că, adoptarea actelor administrative a caror anulare se solicită satisface toate exigentele de ordin legal prevăzute în materia reglementărilor incidente și normelor relevante. Mai exact, adoptarea HCL 75 și 76 s-a realizat în limitele competențelor legale recunoscute în favoarea organelor administrative ca și autorități publice locale deliberative și în consonanță cu principiul de rang constituțional al autonomiei publice locale. În esență, actele administrative atacate de Prefectul Județului Sibiu, stabilesc salariile de bază ale

personalului din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei.

Principala critica formulata de catre reclamanta se raporteaza la prevederile ordonantelor succesive care au plafonat in mod vadit neconstitucional indemnizatia primarului si viceprimarului.

III. Legalitatea actelor administrative – punerea in executare in concreto a legii

Cu titlu preliminar, reliefam faptul ca, incepand cu data de 1 octombrie 2023, Guvernul a modificat cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. In acest sens, Hotărârea Guvernului nr. 900/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată publicata în Monitorul Oficial, Partea I nr. 877 din 28 septembrie 2023 statueaza expres faptul ca,

Art. 1. – „Începând cu data de 1 octombrie 2023, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include indemnizații, sporuri și alte adaosuri, la suma de 3.300 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 165,333 ore pe lună, reprezentând 19,960 lei/oră.”

Prin urmare, dispozitiile HG 900/2023 devin obligatorii și de imediată aplicare, fără nicio procedură adiacentă, cu simpla acordare a drepturilor salariale, avand in vedere ca in prezent aceasta este in vigoare si isi produce efectele juridice specifice. Astfel, adoptarea Hotararii de Guvern se reverbereaza nemijlocit si produce implicatii inclusiv in planul salarizarii demnitarilor si a personalului din cadrul familiei ocupationale Administratie.

Drept urmare, avand in vedere existenta textului legal cu caracter de normă specială de nivel superior, autoritățile administrației publice locale, sunt obligate sa emita sau sa adopte acte administrative prin mijlocirea carora sa transpuna in plan local dispozitiile legale. Astfel, actele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție si prin lege și numai în domeniile în care acestea au atribuții legale, conform prevederilor art. 80 și următoarele din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 5 litera (d) din O.U.G. nr.57/2019 privind Codul administrativ, administrația publică locală este definită drept: „totalitatea activităților desfășurate, în regim de putere publică, de organizare a executării și de executare în concret a legii și de prestare de servicii publice, în scopul satisfacerii interesului public local,” **Autoritățile publice** astfel cum sunt definite la art.5 litera (k) și **aleșii locali** menționați de art.5 lit.(f) din același act normativ, ce îndeplinesc o funcție de autoritate publică, au obligația de a emite acte administrative (dispoziții, hotărâri de consiliu) doar în vederea organizării și executării în concret a legilor adoptate de Parlamentul României sau a ordonanțelor și hotărârilor emise de Guvernul României. Exercitarea autonomiei locale se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, existența autonomiei de decizie

materializându-se în acord cu cadrul legal prestabilit de către legiuitor. Pe cale de consecință, autonomia locală presupune conform definiției dată de Codul administrativ dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale, treburile publice, **în condițiile legii**. Prin urmare, este necesar ca orice act administrativ emis să fie fundamentat pe o bază legală, respectiv, să existe temei legal pentru emiterea celui act, indiferent că discutăm de buget local propriu sau sume de la bugetul de stat.

În mod similar, prin raportare la circumstanțele concrete din prezenta cauză, hotărârile de consiliu local au fost emise tocmai pentru a asigura organizarea și executarea în concreto a HG 900/2023 coroborat cu Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cu Codul Muncii, motiv pentru care clamăm legalitatea și temeinicia acestora, în ciuda alegațiilor reclamantei Institutia Prefectului. Asadar, organul administrativ nu a făcut altceva decât să transpună în plan local o dispoziție legală de nivel superior. **Or, este fără putință de tagada faptul că această majorare a cuantumului salariului minim brut pe țară garantat în plată se va reverbera într-o manieră nemijlocită inclusiv asupra veniturilor salariale ale tuturor funcționarilor publici ori contractuali din cadrul aparatului de specialitate al Primarului, generând, în egală măsură, majorarea drepturilor salariale cuvenite acestora.** În acest sens, organul administrativ era obligat să confere aplicabilitate textului legal și să se conformeze dispozițiilor legale prin majorarea atât a salariilor funcționarilor, cât și a indemnizației primarului și a viceprimarului. **Dreptul autorității administrative a fost exercitat în mod evident în condițiile legii, sintagmă pe care o regăsim repetitiv în toate textele de lege prin care se definesc autoritățile și activitatea lor, întrucât, majorarea salarială este prevăzută în mod expres în cuprinsul actului normativ.**

Astfel, independent de transpunerea sa prin acte administrative, majorarea salarială operează *ope legis* prin simpla modificare a cuantumului salariului minim brut.

IV. Cu privire la dispozițiile legii 153/2017 – stabilirea drepturilor salariale pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul aparatului de specialitate al primarului prin raportare la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare

În acest sens, sunt relevante inclusiv dispozițiile din legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Art. 12 legea 153/2017 având titlul marginal - modul de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare relevă expres următoarele:

„(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile

aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”

Mai mult decat atat, art. 13 din acelasi act normativ consacra *expressis verbis* regula imperativa de stabilire a indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică, in speta pentru primari si viceprimari. In acest sens, (1)„ **Indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.”**

Astfel, textul legii este fara echivoc si nu lasa loc de eventuale interpretari. **Prin urmare, legiuitorul stabileste intr-un mod concis si predictibil modalitatea de stabilire a salariilor functionarilor din cadrul aparatului de specialitate. Pe cale de consecinta, este fara echivoc faptul ca, salariul se va stabili prin inmultirea coeficientilor cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.**

Legiuitorul impune o cerinta suplimentara si anume aceea a cuantumului actual, existent in concreto al salariului minim.

Cu alte cuvinte, este o certitudine faptul ca Guvernul a majorat, incepand cu data de 1 octombrie 2023, cuantumul salariului minim, stabilindu-l la nivelul de 3.300 lei. Or, in atare conditii, conduita autoritatilor publice materializata prin emiterea actelor administrative a caror anulare se solicita este una fireasca, in consonanta cu dispozitiile legale aplicabile. In atare conditii, orice discutii ce vizeaza existenta unor plafonari ale indemnizatiilor existente in cuprinsul unor ordonante de urgenta preexistente nu isi mai gasesc aplicabilitatea de vreme ce vointa ultima a legiuitorului a fost aceea de a majora cuantumul salariului minim. **Mai mult decat atat, apreciem ca orice dispozitie contrara este vadit neconstitutionala.** Pe cale de consecinta, dispozitia cuprinsa in HG 900/2023 coroborata cu dispozitiile citate *supra* din cuprinsul legii 153/2017 se reverbereaza nemijlocit in planul salarizarii functionarilor, determinand cresterea veniturilor de natura salariala la care acestia sunt indrituiti in considerarea activitatii prestate *in concreto*.

Cu titlu suplimentar, art. 164 din legea 53/2003 privind Codul muncii prevede ca,
„(1) Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător programului normal de muncă, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, după consultarea sindicatelor și a patronatelor.

(1^2) Toate drepturile și obligațiile stabilite potrivit legii prin raportare la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se determină utilizând nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prevăzut la alin. (1).”

Prin urmare, inclusiv in cuprinsul Codului muncii exista aceasta dispozitie expresa care

impune obligativitatea stabilirii drepturilor salariale prin raportare la cuantumului actual al salariului de baza minim brut pe tara garantat in plata. Or, toate aceste dispozitii legale sunt cat se poate de clare si concise in sensul in care impun cu titlu imperativ aceasta obligatie de determinare a salariului. In considerarea art. 6 din legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) **principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;**” In acest sens, art. 11 din legea 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice (1) **Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale și din serviciile publice din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.** In continuare, stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) **se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.** De asemenea, alin. (4) statueaza faptul ca, **nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.**

In consecinta, se deceleaza faptul ca, stabilirea salariilor pentru personalul public si contractual din cadrul primariei se va realiza prin hotarare a Consiliului local, acestea nefiind stabilit prin anexele legii 153/2017. Mai exact, apanajul stabilirii salariului apartine Consiliului local prin hotarare, ca o exceptie de la principiul legalitatii care prevede faptul ca drepturile de natura salariala se vor stabili prin lege. Ulterior, continutul hotararii de consiliu este implementat prin mijlocirea ordonatorului de credite, in speta prin mijlocirea Primarului comunei.

Ca atare, singura limitare in ceea ce priveste salariul functionarilor din cadrul aparatului de specialitate este ca acesta din urma sa nu depaseasca nivelul indemnizatiei viceprimarului. Cu alte cuvinte, singura limitare careia i se circumscriu veniturile salariale ale functionarilor din aparatul de specialitate este aceea ca acestea sa nu depaseasca nivelul indemnizatiei viceprimarului. Aceasta constituie singura limitare, plafonare de ordin legal impusa cu privire la cuantumul si stabilirea salariilor pentru functionarii din familia ocupationala Administratie. Ori, atata timp cat un atare deziderat este respectat demersul prefecturii este unul in mod vadiť neintemeiat. Admitand contrariul s-ar nesocoti tocmai vointa legiuitorului.

In acest cadru ideatic, reiteram faptul ca, pentru aparatul de specialitate al primarului, potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea-cadru a salarizării, salariile de bază brute sunt stabilite prin hotărâre a consiliului local, spre deosebire de indemnizațiile demnitarilor, care se determină potrivit prevederilor exprese reglementate la nivel de lege. Astfel, **“salariile de bază”** se stabilesc prin

hotararea consiliului local, fara a exista nicio constrangere în lege cu privire la nivelul acestora. Potrivit art 11 alin. (4) din acelasi act normativ se instituie o limitare exclusiv în privinta "**veniturilor salariale lunare**", care reprezinta o cu totul alta noțiune *si care sunt stabilite de catre primar, potrivit art. 11 alin 3 din lege, prin statul de plată lunar*, în considerarea tuturor componentelor salariale prevăzute de lege, în afara sumei rezultate din salariul de bază.

Este evident ca cele doua expresii definesc noțiuni diferite, cu trimitere la dispozitiile art.7 lit a) si m) din legea-cadru:

-in art.7 lit a), se arată că: **a) salariul de bază** reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX;

-in art.7 lit m), se arată că: **m) venitul salarial** al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Pe de altă parte, apreciem ca voința expresă a legiuitorului a fost aceea ca raportarea veniturilor salariale ale personalului de aparatul de specialitate al primarului, potrivit art.11 alin (4) din lege, sa se faca la o limita maxima definita drept "**nivelul indemnizatiei lunare a functiei de viceprimar, corespunzator nivelului de organizare, în speță, comuna**", nivel care este prevazut in anexa nr. IX lit C din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului platit din fondurile publice, ca si nivel de referinta, cu aplicarea salariului de baza minim brut pe tara garantat in plata in vigoare **SI NU SE POATE CONFUNDA CU VALOAREA INDEMNIZATIEI LUNARE EFECTIV ÎNCASATE DE CATRE UN VICEPRIMAR**, acestea din urma făcând obiectul unor reglementari suplimentare, exprese si limitative, **aplicabile punctual si cu titlu de derogare, numai demnitarilor**, potrivit OUG nr.1/2020, nr.226/2020, nr.130/2020, nr.168/2022 **norme speciale care nu pot fi aplicate mutatis-mutandis si drepturilor altor categorii de salariați**.

V. Cu privire la indemnizatia primarului si viceprimarului

In speta, **nu s-a stabilit indemnizația demnitarilor (primarului și a viceprimarului)**, pentru că aceasta ar fi excedat atribuțiilor legale ale deliberativului local, atribuții care se limitează la stabilirea salariilor de bază ale personalului salariat din cadrul aparatului de specialitate, în timp ce stabilirea indemnizațiilor demnitarilor reprezintă o reglementare la nivel de lege. Astfel, Consiliul local va putea stabili prin HCL doar salariul de baza al functionarilor publici si al personalului contractual. Stabilirea indemnizatiei primarului si viceprimarului ramane apanajul legiuitorului, potrivit principiului legalitatii.

Referirea din cuprinsul hotararii de consiliu este necesară exclusiv în vederea stabilirii **nivelului maxim al veniturilor salariale** (și nu nivelul maxim al salariului de bază) prevăzut la art. 11 alin. (4) din Legea-cadru a salarizării, respectiv indemnizația viceprimarului, stabilită corespunzător nivelului unității administrativ-teritoriale, **și nu pentru individualizarea**

indemnizației personale a viceprimarului comunei, care este supusă unui cadru legal mai larg, și care, pe lângă dispozițiile legii organice nr. 153/2017, suportă derogarea de la legea-cadru prin așa numitele “ordonanțe trenuleț” indicate mai sus, **în mod expres și limitativ doar pentru demnitari**, respectiv OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021 și OUG nr. 168/2022, prin care **doar demnitarilor li s-a menținut indemnizația înghetată timp de 4 ani consecutiv**.

VI. Cronologia dispozițiilor legale

Plafonarea indemnizațiilor potrivit prevederile Legii nr. 103/2023 nu mai era operanta, întrucât aceasta nu mai era în vigoare la data adoptării actului administrativ atacat. Efectele sale au încetat la 31 decembrie 2022, odată cu Ordonanța de urgență nr. 130/2021 în cadrul căreia a fost inserată, pe cale de excepție, prevederea privind alin. (4⁴).

Astfel, prevederile Legii nr. 103/2023, potrivit cărora indemnizațiile primarului și viceprimarului se raportează la 2.300 de lei, **și-au încetat aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2022, chiar dacă legea nu este abrogată**, întrucât acestea sunt legiferate „**prin excepție la art I alin. 4⁴ al OUG nr. 130/2021**”, și atunci:

Potrivit art. I alin. (2) din OUG 130/2021, „**în anul 2022**, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2021.”, iar prin efectul Legii nr. 103/2023, „Prin excepție, ..., începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.”. **Dispozițiile OUG 130/2021, inclusiv cele modificate cu titlu de excepție, cu 1 noiembrie 2022, pe calea Legii nr. 103/2023, și-au încetat valabilitatea la data de 31 decembrie 2022.**

Potrivit art. I alin. (4) din OUG 168/2022, „(4) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, **în anul 2023**, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2022.”, adică, în cazul primarilor și viceprimarilor, la nivelul stabilit prin excepție, în OUG 130/2021, de la data de 1 noiembrie 2022, cu raportare la salariul minim de 2300 lei. La momentul adoptării HCL erau în vigoare exclusiv prevederile OUG nr. 168/2022, **care își vor înceta aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2023**, ca efect direct și expres al prevederilor art. I alin. (4) din ordonanță („**în anul 2023**”).

Pentru ca prevederile Legii nr. 103/2023 să fi avut aplicabilitate și în anul 2023, ar fi fost imperios necesar ca legea să prevadă acest lucru cu titlu de derogare de la OUG nr. 168/2022. Însă, întrucât dispozițiile Legii nr. 103/2023 se limitează doar la o reglementare introdusă cu titlu de excepție în art. I alin. (2) al OUG nr. 130/2021, începând cu 1 noiembrie 2022, aceasta s-a stins la

aceeași dată cu norma modificată, adică la 31 decembrie 2022 (art. 1 alin. (2) din ordonanță – „în anul 2022...”). În mod similar, reclamantul face în mod eronat trimitere la prevederile OUG nr. 115/2023, întrucât acest act normativ a intrat în vigoare la 15 decembrie 2023, ulterior adoptării actelor administrative atacate de către prefect și nu poate fi cu nici un chip invocat drept temei de nelegalitate pentru actul adoptat anterior în condițiile legii aflate atunci în vigoare.

Intrarea în vigoare a altei ordonanțe de urgență (OUG nr. 115/2023) la data de 15 decembrie 2023, ulterior adoptării hotărârilor consiliului local, NU produce în nici un caz efecte decât pentru viitor, însă NU poate constitui motiv de nelegalitate pentru actul administrativ adoptat în considerarea cadrului legal aflat în vigoare la data adoptării – noiembrie 2023.

Concluzii

~~Cu titlu conclusiv, apreciem ca, adoptarea HCL 75 si 76 satisface toate exigentele de~~
ordin legal prevazute in materia reglementarilor incidente si normelor relevante. Mai exact, organul administrativ a adoptat actul administrativ in limitele competentelor legale recunoscute in favoarea autoritatii publice locale si in consonanta cu principiul de rang constitutional al autonomiei publice locale. În acest context, precizăm faptul că, actele întrunesc toate condițiile legale de formă și de fond, ce se impune a fi respectate cu ocazia adoptării lor. Ca atare, va solicităm ca, în considerarea tuturor aspectelor expuse pe parcursul acestei Întâmpinări, să admiteti excepția lipsei calitatii procesuale pasive a consiliului local. De asemenea, solicitam respingerea ca neîntemeiată a Cererii de chemare în judecată formulată de către Institutia Prefectului - Județul SIBIU, cu consecința menținerii HCL - urilor drept temeinice și legale.

În drept:

- art. 6, 11, 12, 13 din legea 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice, art. 164 Codul muncii, art. 7 legea 554/2004,
- orice alt text legal la care am facut trimitere in cuprinsul prezentei Intampinari.

În probațiune solicităm:

- încuviințarea probei cu înscrisurile anexate prezentei precum și orice alte probe a caror necesitate va rezulta din dezbateri.

Anexam: HCL și actele care au stat la baza emiterii lor

PRIMAR,
Curcean Alexandru-Bazil

AVIZEAZA-SECRETAR GENERAL,
Lăpădat Lucia

TRIBUNALUL SIBIU

*Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal***Dosar nr. 1466/85/2024**

Nr.984/25.06.2024

Onorată instanță,

Subscrisul, **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ALMA**, cu sediul în Comuna Alma, Str. Mihai Eminescu nr. 226, jud. Sibiu,

Cu deosebit respect, formulez prezenta

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

Prin mijlocirea careia va solicitam în mod respectuos ca, în urma constatării îndeplinirii condițiilor de admisibilitate ale prezentei, prevăzute de art. 29 alin. (1) – (3) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să dispuneți

- I. Sesizarea Curții Constituționale cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (4) din Ordonanța de urgență nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;**
- II. Suspendarea judecării fondului până la pronunțarea CCR asupra excepției de neconstituționalitate invocate.**

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE**I. Aspecte preliminare**

Articolul I alin. (4) din cuprinsul OUG 168/2022 prevede faptul că, „*prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2022.*” Acest text legal transpune tocmai rationamentul în jurul căruia gravitează întregul demers judiciar al reclamantei Instituția Prefectului ce vizează anularea hotărârilor de consiliu local și dispozițiilor subsecvente emise de către Primar. Prin urmare, textul legal criticat plafonează cuantumul indemnizației demnitarilor la nivelul celui aferent lunii decembrie 2022. Or, începând cu data de 1 noiembrie 2022, indemnizația primarilor și viceprimarilor este stabilită la nivelul determinat prin înmulțirea coeficientului corespunzător din Anexa IX a legii 157/2017, cu salariul minim de 2.300 lei stabilit

prin Hotărârea Guvernului nr. 4/2021. Astfel, OUG 168/2022 nu face altceva decât să mențină această modalitate de calcul a indemnizației primarului și viceprimarului.

Prin urmare, dispozițiile OUG 168/2022 au o înrăurire deosebită asupra situației din prezenta cauză întrucât de constatarea caracterului lor neconstituțional depinde însăși soluția ce urmează să se pronunțe. Astfel, se decelează cu titlu de evidență faptul că, **dispozițiile legale pe care le apreciem ca fiind neconstituționale au o legătură nemijlocită cu soluția din prezenta cauză. Pe cale de consecință, inclusiv dintr-o atare perspectivă, apreciem demersul nostru drept unul întemeiat.**

În acest sens, apreciem faptul că, dispozițiile legale criticate au, în mod cert, legătura cu soluționarea prezentei cauze. Mai exact, prin raportare la maniera în care este configurat demersul judiciar, din perspectiva soluției și a efectelor juridice, relevantă va fi OUG 168/2022. Demersul juridic al reclamantei gravitează în jurul rationamentului ce vizează nivelul indemnizației viceprimarului care se susține că ar fi fost depășit în prezenta cauză prin raportare la salariile funcționarilor publici și personalului contractual din aparatul de specialitate al primarului.

Legea 103/2023 de aprobare a OUG 115/2022 nu face altceva decât să instituie o excepție de la prevederile OUG 130/2021 cu referire *stricto sensu* la indemnizația primarului și a viceprimarului. Cu alte cuvinte, începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021 – cu 2.300 lei. Prin urmare, legea 103/2023 stabilește doar cuantumul salariului minim brut pe țară la care se va raporta maniera concretă de determinare a indemnizației demnitarilor.

Institutul Prefectului își fundamentează demersul juridic în esență pe ideea de plafonare, de înghețare a indemnizației viceprimarului. Nelegalitatea actelor administrative a caror anulare o solicită se susține că rezidă tocmai în depășirea nivelului indemnizației viceprimarului.

Or, plafonarea indemnizației demnitarilor cu privire la perioada relevantă din prezenta cauză (nivelul anului 2023) nu operează în temeiul legii 103/2023, ci în considerarea dispoziției criticate inserată în cuprinsul OUG 168/2022. Mai exact, OUG 168/2022 releva faptul că, „prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru

funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2022”. Astfel, plafonarea indemnizațiilor la nivelul celor existente în luna decembrie 2022 va opera nu în temeiul legii 103/2023 de aprobare a OUG 115/2022, ci în temeiul OUG 168/2022.

Pe cale de consecință, legea 103 stabilește doar un quantum al salariului minim brut pe țară la care se va raporta stabilirea indemnizației, în timp ce OUG 168/2022 releva expres plafonarea aferentă anului 2023.

Ca atare, aceasta este cheia în care se impune a fi privită relevanța OUG 168/2022 în ceea ce privește prezenta cauză. Astfel, este în mod evident faptul că plafonarea indemnizației viceprimarului în temeiul OUG 168/2022 se reverberează nemijlocit asupra drepturilor salariale ale tuturor celorlalți funcționari din cadrul aparatului de specialitate al primarului. Or, dintr-o atare perspectivă, apreciem faptul că de constatarea caracterului constituțional sau neconstituțional al art. I alin. 4 din OUG 168/2022 depinde soluționarea prezentei cauze.

Plafonarea indemnizației viceprimarului în funcție de a cărui quantum se vor stabili salariile tuturor funcționarilor (cerința ca acestea să nu depășească nivelul indemnizației viceprimarului) operează în temeiul OUG 168/2022 iar nu în temeiul legii 103/2023. Legea 103/2023 prevede doar quantumul de 2.300 lei al salariului minim brut pe țară care se va înmulți cu coeficientul specific, rezultând în final nivelul indemnizației demnitarilor.

II. Îndeplinirea condițiilor de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate

Art. 29 din legea nr. 47/1992 evidențiază, cu titlu exhaustiv, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o excepție de neconstituționalitate ridicată în fața instanțelor de judecată pentru a fi admisibilă. În acest sens, *„(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.”

În primul rând, este necesar ca dispoziția legală, obiect al excepției, să fie parte integrantă a unei legi sau ordonanțe în vigoare. În prezenta speță, textele legale pe care le considerăm a fi

neconstituționale se circumscriu *ratione materiae* noțiunii de lege în vigoare.

În al doilea rând, dispozițiile criticate au o înrăurire evidentă asupra situației paratei, având o legătură nemijlocită cu soluționarea prezentei cauze.

În al treilea rând, dorim să precizăm faptul că dispozițiile criticate nu au fost declarate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, astfel că și această condiție de admisibilitate este îndeplinită.

În consecință, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate invocate, considerăm că, instanței de judecată îi revine sarcina de a dispune sesizarea Curții Constituționale. Aceasta se impune în mod imperios datorită caracterului vădit neconstituțional și neechitabil al dispozițiilor criticate și pe care reclamanta își fundamentează întregul rationament al anularii actelor administrative.

Cu titlu suplimentar, judecarea unei excepții de neconstituționalitate reprezintă o cauză de suspendare facultativă a judecării, prevăzută de art. 413 alin. (1) pct. (1) C. proc. civ., dacă modalitatea de soluționare a excepției de neconstituționalitate poate influența soluția pronunțată în cauza în care a fost invocată. Ca atare, suspendarea se impune tocmai din rațiuni ce tind să conducă la evitarea pronunțării unei hotărâri în temeiul unui text de lege ce face obiectul analizei Curții Constituționale sub aspectul constituționalității.

Astfel, apreciem că, sunt îndeplinite condițiile pentru a se dispune sesizarea Curții Constituționale, neexistând niciun motiv de inadmisibilitate a acestei sesizări, prin raportare la prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, în sensul că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în fața unei instanțe judecătorești, de către una din părțile dosarului, aceasta având ca obiect neconstituționalitatea unei dispoziții dintr-o lege în vigoare. De asemenea, excepția de neconstituționalitate nu a făcut obiectul unei decizii a Curții Constituționale de declarare a neconstituționalității textului de lege criticat.

În continuare, relevăm faptul că, inclusiv Curtea de Apel Brașov a dispus sesizarea Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. I alin. (4) din Ordonanța de urgență nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în dosarul nr. 202/64/2023. De asemenea, în dosarul la care am făcut trimitere Curtea de Apel Brașov a dispus inclusiv suspendarea judecării cauzei. Așadar, în raport de circumstanțele concrete ale cauzei, apreciem că există toate premisele de ordin legal care să justifice sesizarea CCR și suspendarea prezentei cauze.

III. Neconstitutionalitatea vadita a normei criticate

Apreciem faptul ca aceasta plafonare sistematica a indemnizatiei primarului si viceprimarului, de care se prevaleaza inclusiv Institutia Prefectului, este in mod vadit neconstitutionala. Prevederile art. I alin. (4) din Ordonanta de urgenta nr. 168/2022 sunt neconstitutionale, fiind emise cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 115 (6) din Constitutia României, întrucât au afectat drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție. In acest sens, textul constitutional prevede faptul ca: „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constitutionale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.

a. Incalcare flagranta a art. 15 alin. (1) din Constitutie

Prin urmare, **textul criticat incalca in mod flagrant prevederile art. 15 alin. (1) din Constitutie** care prevede faptul ca, „cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”. Acest text constitutional trebuie privit intr-un paralelism perfect cu prevederile legii cadru 153/2017 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice. Mai exact, ordonanta critica aneantizeaza intreaga maniera de calcul al salariilor functionarilor publici si personalului contractual din cadrul familiei ocupationale Administratie. Or, aplicand dispozitiile oug 168/2022 nu sunt respectate normele legale ce vizeaza drepturile salariale (indemnizații) garantate demnitarilor prin anexa IX la Legea-cadru nr. 153/2017.

b. Incalcare flagranta a art. 16 alin. (1) din Constitutie

In continuare, invocam inclusiv incalcarea art. 16 alin. (1) din Constitutie, cu trimitere la discriminarea personalului plătit din fonduri publice la nivelul administrației publice locale, în raport cu personalul altor familii ocupationale bugetare, care nu au suferit același regim de înghețare a veniturilor timp de patru ani consecutivi. Egalitatea este proclamată în dreptul autohton drept un principiu constituțional. Art. 16 alin. (1) din Constituția României statuează faptul că *cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

Astfel, in timp ce pentru functionarii din cadrul familiei ocupationale Administratie a operat in mod sistematic aceasta plafonare a veniturilor salariale, pentru alte familii ocupationale nu s-a manifestat sub nicio forma. Or, in atare conditii se deceleaza existenta unui tratament discriminatoriu,

diferențiat ce se impune a fi cenzurat de către Curtea Constituțională. Prin urmare, acest aspect ne îndreptățește să afirmăm faptul că este încălcat și articolul 16 din Constituția României.

În atare condiții, este evidentă lipsa unor criterii obiective care să determine această diferențiere de regim juridic în ceea ce privește salarizarea diferitelor familii ocupationale reglementate prin dispozițiile legii 153/2017. În acest fel, se încalcă în mod flagrant principiul mai sus enunțat. Caracterul discriminatoriu rezidă tocmai din existența acestei diferențe de tratament, lipsite de o justificare rezonabilă și obiectivă, între salariații din cadrul familiilor ocupationale.

c. Incalcare flagranta a art. 41 alin. (2) din Constituție

Mai mult decât atât, art. 41 alin. (2), prevede faptul că, *„salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege”*. Or, textul criticat este neconstituțional inclusiv dintr-o atare perspectivă, întrucât nu respectă dezideratul prevăzut în cuprinsul legii 153/2017 potrivit căruia indemnizația primarului se determină prin înmulțirea coeficientului specific cu salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. Or, această manieră de calcul nu este respectată în raport cu toate drepturile salariale pendente;

d. Incalcare flagranta a art. 47 alin. (1) din Constituție

Dispozițiile criticate din OUG 168/2002 încalca inclusiv art. 47 alin. (1) din Constituție cu privire la dreptul la pensie, drept fundamental care a fost afectat pentru întreg personalul administrației publice locale (demnitari, funcționari publici și personal contractual) în anul 2023, prin diminuarea forțată și neconstituțională de către statul român a punctajului de contributivitate realizat, în raport cu cel garantat de Legea-cadru nr. 153/2017, cu efectul direct al diminuării pensiei viitoare. Astfel, *„cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.”*

e. Incalcare flagranta a art. 44 alin. (1) - (3) și (8) – dreptul de proprietate privată

În egală măsură sunt încălcate dispozițiile art. 44 alin. (1) - (3) și (8) cu privire la dreptul de proprietate privată, prin exproprierea drepturilor noastre salariale, garantate prin lege organică, precum și de o parte din acumularea la fondul public de pensii, ambele constituind elemente ale proprietății private și, totodată, creanțe asupra bugetului consolidat al statului, rezultate

din lege organică, și care nu pot fi supuse confiscării arbitrare de către guvern, prin adoptarea de ordonanțe de urgență.

Ca atare, prin aplicarea textului criticat, se produce o gravă atingere a dreptului de proprietate privată, astfel cum este garantat prin art. 44 din Constituția României și apărât prin Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (numită în continuare „Convenția”).

În egală măsură, este înfrânt și justul echilibru care trebuie să existe între interesele generale și cele individuale. Statului îi revine obligația negativă de a nu adopta măsuri care să afecteze conținutul dreptului de proprietate. Textul constituțional al art. 44 determină obligația negativă a legiuitorului de a nu interveni printr-o dispoziție legislativă de stabilire a unei condiții excesive prin care să împiedice titularul dreptului de proprietate de a se bucura de plenitudinea dreptului său.

Astfel intră în coliziune un interes general și un drept subiectiv, individual, de proprietate al functionarului spoliat într-o maniera grosolana de drepturile salariale recunoscute prin legea 153/2017 în plenitudinea lor. Or, legiuitorul nu a asigurat un echilibru între valorile sociale aflate în conflict ci a intervenit în mod abuziv în sfera drepturilor salariale cuvenite funcționarilor din cadrul familiei ocupationale „Administratie” prin instituirea unei salarizari discriminatorii.

Din caracterul discriminatoriu decurge inclusiv caracterul vădit disproporționat al atingerii aduse dreptului de proprietate privată față de interesul general care se dorește a fi protejat.

f. Incalcare flagranta a art. 56 alin. (1) și (3) din Constituție

Mai mult decat atat, art. I alin 4 din OUG 168/2022 **impieteaza inclusiv asupra prevederilor constitutionale prevazute in art. 56 alin. (1) și (3) cu privire la contribuțiile financiare**, prin obligarea în mod arbitrar a unor categorii de cetățeni la prestații suplimentare la cheltuielile publice, față de impozitele și taxele stabilite potrivit legii, ca urmare a amputării drepturilor salariale cuvenite potrivit legii, din bugetele publice, în numele „necesității păstrării echilibrelor bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente”. Această diferențiere de tratament contravine și exigențelor impuse de art. 56 alin. (2) din Constituție care prevede că „sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”. Principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata taxelor fiscale să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări. Existența plafonării salariale doar pentru o categorie de salariați evidențiază o încălcare a principiilor egalității cetățenilor în fața legii și justei repartizări a sarcinilor fiscale.

Aceste diferențieri se fundamentează pe criterii lipsite de obiectivitate, alese în mod aleatoriu de legiuitor. Acestui sistem de impozitare cu implicații atât de profunde în sfera drepturilor legitime

ale subiecților de drept îi lipsește caracterul neutralității. Astfel, aceasta manieră de legiferare constituie doar o ingerință nejustificată și arbitrară în sfera dreptului de proprietate privată (aici incluzându-se drepturile salariale) pe care îl transformă într-un drept iluzoriu și teoretic.

In acest cadru ideatic, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 665 din 12 iunie 2008 sau prin Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, că drepturile constituționale trebuie să fie reale și efective, iar nu teoretice și iluzorii. De asemenea, și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut, spre exemplu, prin Hotărârea pronunțată în Cauza Prințul Hans-Adam II de Liechtenstein împotriva Germaniei, că stAlmae membre semnatare ale Convenției și-au asumat obligații de natură să asigure o protecție concretă și efectivă, măsurile legislative adoptate urmărind apărarea eficientă a drepturilor.

IV. Neindeplinirea dezideratului constitutional al necesitatii imperioase a motivarii urgentei

Prevederile criticate sunt neconstituționale în ceea ce privește înghețarea indemnizațiilor demnitarilor inclusiv prin raportare la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, care impune obligativitatea motivării urgentei acesteia. În acest sens, potrivit textului constitutional al alin. (4) *Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*

Cu alte cuvinte, Guvernul este îndreptățit să adopte ordonanțe de urgență doar *ultima ratio* în situații excepționale care implică *ipso facto* existența unei urgente deosebite care face imposibilă legiferarea în concret de către Parlament. Or, ordonanța de urgență nr. 168/2022 a fost precedată de alte 3 ordonanțe de urgență cu conținut absolut similar (Art. I pct. 13 din Ordonanța de urgență nr. 1/2020, Art. I alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 226/2020 și Art. I alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 130/2021) care reliefează în preambul o motivare laconică, generală și superficială, prin care timp de 4 ani consecutivi Guvernul susține că este urgentă „necesitatea păstrării echilibrelor bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente”. Cu toate acestea, niciuna dintre prezumtivele măsuri nu a fost propusă în cei patru ani de către Guvern spre adoptare pe calea constituțională a dezbaterii parlamentare, prin modificări transparente ale legii organice a salarizării, cu participarea reală și efectivă a partenerilor de dialog social. În tot acest interval temporal Guvernul s-a limitat la măsuri forțate și intempestive, pe calea abuzivă a ordonanțelor de urgență, materializate în ultimele două - trei săptămâni ale anului precedent aplicării (sau chiar în prima săptămână a anului în curs) prin care prevederile criticate în raport cu constituționalitatea au fost reproduse absolut identic în fiecare an.

Prin urmare, apreciem că motivarea urgenței prevederilor criticate din ordonanța de urgență nr. 168/2022 este în fapt inexistentă, fiind una pur formală, lipsită de conținut și de temei constituțional.

V. Starea de fapt relevantă sub aspectul excepției

Potrivit prevederilor art. 13 al Legii-cadru a salarizării personalului bugetar nr. 153/2017, lege organică, în administrația publică locală demnitarii (primar și viceprimar) primesc o indemnizație stabilită potrivit coeficienților prevăzuți în Anexa nr. IX la Legea-cadru, multiplicați cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

4) Potrivit art. 11 alin (1) din Legea-cadru, pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al primăriilor și consiliilor locale, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local.

5) Potrivit art. 11 alin (3) din Legea-cadru, stabilirea salariilor lunare potrivit art. 11 alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite (primarul comunei / orașului).

6) Potrivit art. 11 alin (4) din Legea-cadru, nivelul veniturilor salariale pentru funcționarii publici și contractuali se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar.

7) Potrivit art. 13 din Legea-cadru, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică se determină prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, în cazul primarilor și viceprimarilor coeficienții fiind cei prevăzuți la litera C din Anexa nr. IX.

8) **În anul 2023, prin hotărârea consiliului local au fost stabilite salariile de bază brute ale personalului din aparatul de specialitate al primarului, astfel încât acestea au fost așezate într-o ierarhizare care respectă prevederile cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV din cadrul Anexei nr. VIII la Legea-cadru, reflectând raportarea la salariul minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, respectiv 3.300 lei, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 900/2023.**

9) Ca urmare a prevederilor Articolului I, alin. (4) din Ordonanța de urgență nr. 168 din 9 decembrie 2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

“(4) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2022.”

Mai exact, indemnizațiile demnitarilor (primar și viceprimar) au fost înghețate la același nivel cu cel corespunzător lunii decembrie a anului 2022, prin raportare la salariul minim brut

pe țară garantat în plată în vigoare în anul 2021, respectiv 2300 lei.

10) Ca urmare, raportat la nivelul veniturilor prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, veniturile efective ale demnitarilor în funcție în luna decembrie 2023 au înregistrat o diminuare (un prejudiciu) calculat ca diferență între sumele garantate prin legea-cadru și sumele limitate ca urmare a efectelor aplicării ordonanței de urgență, întrucât acestea ar fi trebuit să fie cu 43,48% mai mari, în considerarea prevederilor legii-cadru, respectiv în raportul dintre 3.300 lei (potrivit HG nr. 900/2023) și 2.300 lei.

11) Prin urmare, efectele neconstituționale ale OUG 168/2022 se resimt atât pe parcursul anului 2023, cât și în continuare, după 1 ianuarie 2024, întrucât potrivit prevederilor art. I din OUG nr. 115/2023, baza de calcul pentru drepturile salariale aferente anului 2024 o reprezintă drepturile acordate în luna decembrie 2023, care sunt afectate în mod direct și negativ de ordonanța considerată neconstituțională.

12) Având în vedere faptul că veniturile salariale ale personalului din aparatul de specialitate al primarului comunei noastre sunt plafonate (potrivit art. 11 (4) din legea-cadru) la nivelul indemnizației de bază a viceprimarului, Prefectul județului Covasna a suspendat HCL, acționând în instanța de contencios administrativ pentru anularea acesteia, întrucât apreciază că s-ar fi depășit indemnizația de bază a viceprimarului pentru o parte a salariaților, în considerarea Art. I alin. (4) din OUG nr. 168/2022.

VI. Concluzii

Cu titlu rezumativ, apreciem faptul ca exista numeroase argumente care sa antameze neconstitutionalitatea textului legal criticat. Acesta contravine intr-o maniera vadita si flagranta articolelor constitutionale reliefate *supra*. Pe cale de consecinta, va solicitam in mod respectuos sa dispuneti sesizarea Curtii Constitutionale cu privire la solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a prevederilor art. I alin. (4) din Ordonanța de urgență nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative si suspendarea judecării fondului până la pronunțarea CCR asupra exceptiei de neconstitutionalitate invocate.

PRIMAR,
Curcean Alexandru-Bazil

AVIZEAZA-SECRETAR GENERAL,
p. Lăpădat Lucia